

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1845/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pf.229/2023/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szól 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó az Alkotmánybíróság előtt fekvő alapügy felperese volt, szomszédja az alperesnek.
- [4] Az ügy előzménye szerint a felek között kialakult vízelvezetéssel kapcsolatos jogvitát az eljáró bíróságok úgy zárták le, hogy megállapították a birtokháborítás tényét és az alperest csapadék elvezetéssel kapcsolatos hiányok megszüntetésére kötelezték a telkén úgy, hogy a munka elvégezte után, a felperes indítványozó köteles a vízelvezetés költségének a 30 %-át az alperes részére megfizetni. Ezt követően az indítványozó felperes kérelme alapján a bíróság végrehajtási lapot bocsátott ki az alperes ellen, mivel az indítványozó álláspontja szerint a vízelvezetési munkálatok nem a jogerős ítéletben foglaltaknak megfelelő módon készültek el. Ezután az alperes – a végrehajtói jegyzőkönyv szerint – a felmerült hibát kijavította, amely alapján a bíróság a végrehajtási eljárást befejezte. A bíróság megállapította továbbá ezzel kapcsolatosan, hogy a végrehajtás egyéb módja meghatározásának a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 173. §-a szerinti feltételei nem valósultak meg, miután a végrehajtást kérő indítványozó felperes a teljesítés megtörténtét lényegileg nem vitatta.

- [5] Ezt követően az ügy alperesének kérelme alapján kezdeményezett az eljáró bíróság végrehajtást, amelyben kötelezte az indítványozót a vízelvezetési költségek 30%-ának megfizetésére. Az indítványozó a végrehajtási lap visszavonása iránt kérelmet terjesztett elő, mivel álláspontja szerint a munkálatok nem, illetve nem megfelelő módon valósultak meg, valamint azok elvégzését nem is bizonyították kellőképpen. Az eljáró bíróság álláspontja szerint az indítványozó által felhozott érveket a perenkívüli eljárásban nem, csak a végrehajtás megszüntetése iránti perben lehet vizsgálni.
- [6] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult keresettel a bírósághoz, kérve többek között a vele szemben foganatosított végrehajtás megszüntetését. Az indítványozó hivatkozása szerint az alperes nem küldte meg számára a vonatkozó, teljesítést igazoló számlát és nem kapott felhívást az összeg megfizetésére sem, valamint álláspontja alapján a követelés is elévült. Az indítványozó hivatkozott továbbá arra is, hogy az alperes nem a jogerős ítéletben meghatározott módon építette ki a csapadék elvezető rendszert.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte és a felperes indítványozó marasztalását a perköltségek tekintetében. Vitatta a követelés elévülését és a számla megküldésének hiányát is. Hivatkozott arra, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 265. §-a alapján a felperes érdekében áll annak bizonyítása, hogy a vonatkozó szakkérdés mennyiben és hogyan is valósult meg, azonban ezzel kapcsolatban az eljárás során szakértő kirendelésére vonatkozó indítványt nem tett, csupán magánszakértői véleményt csatolt, amely az alperes álláspontja alapján több szempontból aggályos.
- [8] 1.3. A Székesfehérvári Járásbíróság az alkotmányjogi panaszban támadott 2.P.21.319/2023/22. számú ítéletével az indítványozó felperes keresetét elutasította és kimondta, hogy az alperes joggal tart igényt a vállalkozói díj arányos részére. Indokolásában rámutatott arra a bíróság, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható, hogy az alperes a végrehajtói okiratban foglalt kötelezettségének eleget tett. A kért munkálatokat megrendelte, a vállalkozó azokat elvégezte és az alperes annak díját kifizette. Megjegyezte ezen felül a bíróság, hogy a végrehajtást kérő felperes indítványozó a munkálatokkal kapcsolatban a korábbi végrehajtási eljárás során nem tett kifogást, holott arra a Vht. vonatkozó rendelkezései alapján lehetősége lett volna.
- [9] 1.3. Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Pf.229/2023/7. számú ítéletével helybenhagyta az elsőfokú bíróság döntését. Indokolásában egyetértett a Székesfehérvári Járásbíróság azon megállapításával, hogy az indítványozó élhetett volna végrehajtási kifogással az álláspontja szerint nem megfelelő csapadék elvezetési kötelezettség végrehajtásával szemben, azonban ezt nem tette meg. Kiemelte döntésében, hogy a végrehajtást

kérő jogvédelméhez szükséges, és arra szolgáló egyetlen jogintézmény a végrehajtó végrehajtást befejező határozata ellen, a Vht. 217. § (2) bekezdése alapján előterjesztett kifogás. A kifogást elbíráló határozat ellen fellebbezés formájában további jogorvoslat is rendelkezésre áll. A végrehajtás megszűnése tekintetében – miután megállapították a teljesítést – az indítványozó nem tett kifogást, amelyből arra lehetett következtetni, hogy az alperes által teljesített szolgáltatást a korábban végrehajtást kérő indítványozó elfogadta.

- [10] 2. Az indítványozó ezt követően azért fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a Székesfehérvári Járásbíróság 2.P.21.319/2023/22. számú ítélete, valamint a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pf.229/2023/7. számú ítélete sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében, a XV. cikk (1) bekezdésében, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapjogait. Mindezekre figyelemmel kérte a döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és azok megsemmisítését.
- [11] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében kifejtette – lényegileg az eljárás korábbi szakaszában előadottak mentén –, hogy álláspontja szerint a bírói döntések önkényes mérlegelésen alapultak és ez vezetett azok alaptörvény-ellenességhez.
- [12] A bírósághoz fordulás jogának sérelmét a szerinte önkényes bírói mérlegeléshez kapcsolta az indítványozó. Ezzel összefüggésben előadta, hogy az – álláspontja szerint – érdemi indokait nem bírálták el (érdemben) az eljárás során, miután a végrehajtási kifogás meg nem tételére hivatkoztak a bíróságok. Erre figyelemmel vélte sérülni a jogorvoslathoz való jogát is. Véleménye szerint a végrehajtási kifogással a nem megfelelő teljesítés és a rejtett hiba nem alkalmas módon lett volna kiküszöbölhető az esetében. Nem elfogadható a bíróságok azon korlátozása, hogy későbbi perben nem érvényesíthető a szerinte anyagi jogi igazság, ez a bírói gyakorlat alapján sem hagyható jóvá. Álláspontja alapján a kifogás önmagában nem elegendő egy olyan bizonyítási kérdés vizsgálatára, amely később kárfelelősséget is igazolna.
- [13] Vitatta az indítványozó, hogy az alperes milyen módon – nem a jogerős ítélet szerint – oldotta meg a vízelvezetést a telkén. Az elsőfokú bíróság a magánszakértői vélemény mellett, az ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványait sem vette figyelembe az eljárás során, miután hibásnak találta a végrehajtási jegyzőkönyvben foglaltakra való döntésalapozást, amely a munkálatok elvégzését igazolta. Véleménye alapján a végrehajtó eljárása során nem megfelelően járt el, nem volt szabályszerű és ezáltal téves megállapításokat tett, amelyek így az egész ügy kimenetét befolyásolták, a hátrányára. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott bizonyítékok önmagukban valótlanként voltak, amelyet erősítettek a tanú és a magánszakértői vallomások is. Álláspontja szerint tehát az ítélet alapjául szolgált végrehajtói jegyzőkönyvben

foglaltak ellenkezője nyert bizonyítást mindezek alapján, ezért annak valódisága is megdőlt. Az elsőfokú bíróság erre tekintettel úgy foglalt állást szakkérdésben, hogy nem rendelt ki szakértőt, ami súlyos eljárási szabálysértés. Így nem lehet olyan megállapítást sem tennie, hogy az elvégzett munka megfelelő, ugyanis az indítványozó szerint a telke továbbra is vízgyűjtő terület maradt a per alperesének nem megfelelő vízelvezető kiépítése miatt.

- [14] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában is hivatkozott az eljárás során korábban előadott elévüléssel kapcsolatos kifogásaira. Kifejtette, hogy a vonatkozó számla, ami a munkálatok díjtételeit tartalmazta, elévülési időn túli követelés vele szemben, a bíróság számla esedékességével kapcsolatos megállapítása aggályos és téves.
- [15] Előadta, hogy a tisztességes bírósági eljárás teljesülésének elengedhetetlen feltétele az iratok és dokumentumok teljes körű figyelembevétele az eljárás során, mindezt az Alaptörvénnyel összhangban vizsgálva. A bíróságok eljárása azonban relatív módon elzárta a jogorvoslattól a jogkereső indítványozót. A panaszban foglaltak szerinte az ügyében sem esnek tehát az alkotmányos bírói független, szabad mérlegelés elvébe, azt átlépték, ezzel önkényes mérlegelést valósítottak meg, mind az Alkotmánybíróság, mind hazánk nemzetközi kötelezettségei és a nemzetközi egyezségokmányokban foglaltak alapján is.
- [16] Végezetül az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog sérelmét abban látta az indítványozó, hogy a bíróságok az eljárás során figyelembe vett érvek és bizonyítékok alapján a felperest kedvezőbb helyzetbe hozták, így pervesztesként fizetési kötelezettsége keletkezett és ezáltal anyagi kára is.
- [17] Panaszainak alátámasztásaként az Alkotmánybíróság több korábbi döntésére, valamint nemzetközi esetjogra és egyezségokmányokra is hivatkozott és a megsérteni vélt alapjogokon felül több további alaptörvényi rendelkezés vizsgálatát felsorolta, miután a panasz megítélése szempontjából véleménye szerint elengedhetetlenek. Ezek mellett többek között utalt az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJE) 6. és 13. cikke megsértésére is indítványában.
- [18] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26-27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [19] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.

- [20] 3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek részben megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [21] 3.2.1. Megállapította ugyanakkor az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény, a XV. cikk (1) bekezdésére az indítványozó panaszában hivatkozott, ugyanakkor azzal kapcsolatban alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem adott elő. A hátrányos megkülönböztetés kapcsán felvetett érveket az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog körébe vonta indítványában.
- [22] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {Lásd például: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [23] Erre tekintettel ezen hivatkozott alaptörvényi rendelkezést az Alkotmánybíróság a továbbiakban nem vizsgálta.
- [24] 3.2.2. Az indítványozó az Alaptörvény vonatkozó cikkei mellett hivatkozott az EJE több cikkének megsértésére is. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés f) pontja, valamint az Abtv. 32. §-a alapján csak a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének a vizsgálatára terjed ki a hatásköre, és arra is csak az Abtv. 32. § (2) bekezdésében meghatározott indítványozói kör indítványára; bírói döntések nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára azonban nincs hatásköre {3472/2020. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [23]; 3332/2024. (VII. 29.) AB végzés, Indokolás [41]}.
- [25] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-aiban foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [26] 3.3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére kizárólag az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben van lehetőség.
- [27] A Pp. 340. § b) pontja értelmében a bíróság a per érdemében ítélettel dönt. A végrehajtási pereket a Pp. a különleges eljárások között, külön fejezetben szabályozza (így a végrehajtás megszüntetése iránti pert is). Jelen esetben a bíróságok az indítványozó végrehajtás megszüntetése iránti kereseti kérelmét ítéletükkel elutasították, ezen ítéletek értelmében a végrehajtási eljárás nem fejeződött be.

Ugyanakkor az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a végrehajtási eljárások megszüntetésére irányuló kereseti kérelem tárgyában hozott első- és másodfokú ítélet jelen esetben az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, ekként a tárgyi hatály szempontjából megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott feltételnek (lásd hasonlóan: 3390/2024. (XI. 8.) AB végzés, Indokolás [22]).

- [28] 3.3.2. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott végrehajtás megszüntetése iránti per felperese volt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további jogorvoslati lehetősége nem áll fenn.
- [29] 3.3.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy a bírói döntést érdemben érinti az alaptörvény-ellenességet vagy az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [30] A befogadhatóság feltételeivel kapcsolatban emlékeztetni szükséges arra, hogy az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése tartalmát érintően. Jelen ügy ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [31] Hangsúlyozandó továbbá, hogy az Alkotmánybíróság a bírói jogértelmezést jellemzően akkor vonhatja érdemi alkotmányossági felülvizsgálat alá, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban lévő, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Mindazonáltal a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [32] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a

bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {lásd például: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...]

- [33] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]} Az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [34] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére általánosságban, a tényállás megállapításával, a bizonyítékok értékelésével és az eljáró bíróságok jogértelmezésének helytállóságával összefüggésben hivatkozott. A panasz így valójában az ítéletek ismételt felülbírálatára irányul. A fentebb idézett gyakorlat alapján viszont az Alkotmánybíróság jelen ügyben sem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a bíróság döntése megalapozott volt-e. Önmagában az, hogy az indítványozók az egyébként megindokolt bírósági ítélet érvelését tévesnek tartják, nem alkotmányossági kérdés. Az alkotmányjogi panaszban a tisztességes eljárás követelményeinek sérelmeként előadott kifogások nem vetnek fel olyan alaptörvény-ellenességi kételyt, amely érdemben befolyásolhatta a támadott bírói döntést {lásd hasonlóan: 3140/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [35] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos indítványi elemmel összefüggésben emlékeztet az Alkotmánybíróság arra is, hogy gyakorlata szerint különbséget kell tenni a polgári jogi és az alkotmányos tulajdonvédelem között, a kettő nem azonos: az alkotmányos tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat és nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével. Nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírósági

határozatok eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyonvesztést szenvedett el. Az alkotmányjogi panasz a tulajdonjog sérelmén keresztül nem lehet eszköze a bíróságok által az indítványozó szerint elkövetett, alkotmányossági kérdést fel nem vető, egyszerű törvénysértések orvoslásának {lásd például: 3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [40]}. Mindezek alapján a panasz ebben a tekintetben sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

- [36] Végezetül hangsúlyozni kell, hogy „[a] jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma azt követeli meg a jogalkotótól, hogy a hatóságok vagy bíróságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét olyan döntés meghozataláért, amely képes a sérelmezett döntést felülvizsgálni, és a sérelem megállapítása esetén a döntésre visszaható módon a sérelmet orvosolni” {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. Ugyanakkor a jogorvoslathoz való jog nem garantálja az érintett által sérelmesnek tartott elsőfokú döntés megváltoztatását, és nem biztosít jogot a számára kedvezőnek tartott döntéshez. Amint arra az Alkotmánybíróság korábban már rámutatott: „Az, hogy az indítványozó a konkrét ügyében – a jogorvoslat ellenére – pervesztes lett, azaz a jogerős határozatot hozó bíróság nem osztotta (jogi) álláspontját egy konkrét kérdésben, nem teszi az eljárást tisztességtelenné, emiatt nem válik az eljárás és a döntés önkényessé sem” {3327/2014. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [15], 3140/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az iratokból és a bírósági döntésekből is egyértelműen megállapítható, hogy a jogorvoslati lehetősége az indítványozónak fennállt. Az, hogy annak formájával nem ért egyet az indítványozó, szintén nem veti fel a döntések alaptörvény-ellenességének kételyét.
- [37] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel – a tulajdonhoz való joggal, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal vagy a jogorvoslathoz való joggal – összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgént lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná. A panasz így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ban meghatározott egyik befogadhatósági feltételt sem.
- [38] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. április 15.

Dr. Patyi András s. k.,

tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró